

UCHWAŁA Nr XIV/113/2015
RADY MIASTA ŚWINOUJŚCIE

z dnia 22 października 2015 r.

w sprawie nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515), § 5 i § 6 Statutu Gminy - Miasto Świnoujście przyjętego Uchwałą Nr LII/428/2009 Rady Miasta Świnoujście z dnia 26 marca 2009 r. (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2009 r. Nr 50, poz. 1247) oraz Uchwały Nr XII/83/2015 Rady Miasta Świnoujście z dnia 27 sierpnia 2015 r. w sprawie zasad i trybu nadawania Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście (Dz. Urz. Województwa Zachodniopomorskiego z 2015 r. poz. 3539), Rada Miasta Świnoujście uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Honorowe Obywatelstwo Miasta Świnoujście Pani Zdzisławie Szczepańskiej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Joanna Agatowska

UZASADNIENIE do „Honorowego Obywatelstwa Miasta Świnoujście”

Zdzisława Szczepańska urodziła się 26.05.1926 roku w Borysławiu dawnym polskim zagłębiu naftowym. Jej życie było odbiciem typowych losów Polaków, którzy przed II wojną światową mieszkali we wschodnich rejonach Rzeczypospolitej. Tam uczęszczała do szkoły podstawowej i rozpoczęła naukę w szkole handlowej. Sowiecka agresja na wschodnie tereny Polski, we wrześniu 1939 roku gwałtownie tę naukę przerwała. Tak, jak tysiące polskich rodzin państwo Szczepańscy zostali wywiezieni w głąb ZSRR do Saratowa nad Wołgą, później zaś w jeszcze dalsze rejony. Tam poznała przerastającą jej możliwości ciężką pracę, straszliwe zimy i niedostatek. Szczęśliwie, chociaż nie bez perypetii powrócili do Polski w 1948 roku i osiedlili się w Opolu, gdzie Pani Zdzisława w przyspieszonym trybie dokończyła naukę w szkole handlowej. W dwa lata później rozpoczęła studia na kierunku rybactwa w Wyższej Szkole Handlu Morskiego w Sopocie, późniejszej Wyższej Szkole Ekonomicznej. Po skończeniu studiów w 1959 roku otrzymała skierowanie do pracy w świnoujskim Przedsiębiorstwie Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Odra”. Cztery lata później, w 1963 roku ówczesny szef administracji powiatowej Julian Markiewicz, który potrafił docenić niezwykłą pracowitość i umiejętności młodej ekonomistki, zaproponował jej przeniesienie do pracy w administracji terenowej. Jak rzadko kto potrafiła ona bowiem łączyć pracę analityczną z tworzeniem wizji rozwoju miasta, co czyniła przez lata na stanowisku Przewodniczącej Powiatowej Komisji Planowania Gospodarczego. Były to lata, kiedy Świnoujście zaczynało swój wielki marsz rozwojowy i kiedy taka wizja, połączona z chłodną analizą były niezbędne. Jej dziełem były w zdecydowanej większości wypracowane wówczas kierunki rozwoju miasta i portu. Wielkie doświadczenie i umiejętności Zdzisławy Szczepańskiej spowodowały awansowanie jej w 1973 roku na stanowisko Zastępcy Naczelnika Miasta, a następnie od 1982 roku na Wiceprezydenta Miasta. Przy kolejno następujących po sobie szefach administracji miejskiej pełniła ona zawsze rolę niezbędnego do pracy fachowca. Żadne zamierzenie inwestycyjne tamtych lat zrealizowane, czy zapoczątkowane w mieście do 1989 roku, nie obyło się bez konsekwentnej, a dokładnej Pani Wiceprezydent, czy to była budowa pływalni, stacji telewizyjnej, szkół, ulicy 11 Listopada, czy w końcu kolejne FAMY, organizacja Muzeum, remonty placówek kultury. Poświęcając się bez reszty pracy zawodowej wykonała dla miasta ogromną pracę. Za zasługi dla miasta decyzją Miejskiej Rady Narodowej wpisana została do Księgi Zasłużonych dla Świnoujścia.

W latach stanu wojennego, w sytuacji notorycznych, dotkliwych braków w handlu nawet artykułów codziennego użytku, dzięki jej zabiegom miasto uzyskiwało dodatkowe przydziały, co przekładało się na lepsze zaopatrzenie. W efekcie inicjowanej przez Zdzisławę Szczepańską transgranicznej współpracy z placówkami handlowymi NRD w sklepach Świnoujścia znajdowało się wiele poszukiwanych towarów.

Na emeryturę odeszła około 1989 roku, na krótko przed początkiem politycznych przemian w Polsce i mieście. Z wielką sympatią, ale nie bezkrytycznie, obserwowała to, co na jej oczach zachodziło. Była osobą o niezwykle rozległych horyzontach myślowych i ogromnej wiedzy, wielką miłośniczką i koneserką książek.

Określenie zasług uzasadniających wyróżnienie kandydata:

- 1) pracując w administracji terenowej była architektem głównych kierunków rozwoju gospodarczego i społecznego miasta w okresie wprowadzania w życie uchwał rządowych 1958, 1959 roku,
- 2) sumiennie nadzorowała realizację planów społeczno gospodarczych zakładów i przedsiębiorstw na terenie miasta i powiatu,
- 3) skutecznie zabiegała o poprawę sytuacji rynkowej miasta w okresie szczególnych braków zaopatrzenia w stanie wojennym i latach poprzedzających,
- 4) w znaczący sposób przyczyniła się do rozwoju świnoujskich instytucji kultury.